

Recension i SR Örebro -

utskrift från www.sverigesradio.se/sida/default.aspx?programid=3379

En befriande hund

Cecilia Jansson, Helena Hedlund och Tommy Krång Cecilia Jansson, Helena Hedlund och Tommy Krång

”Nu är jag här”!

Teater Martin Mutter

12 oktober 2012

Ömt och – i långa stycken -ordlöst berättas en alldeles liten förtjusande historia nu på Teater Martin Mutter.

Berättelsen om skolläraren som hatar barn och den lilla hunden som sett ut honom till sin husse. Konstnären Cecilia ”Cilla” Jansson begår sin scendebut och gör något alldeles nytt när hon ”i realtid” skapar illustrationer och scenografi genom att rita på sin dataskärm som projiceras upp bakom skådespelarna.

Helena Hedlund har skrivit manus, med en autentisk historia från Japan som grund. Den om hunden som valt sin husse och varje dag väntade på honom vid stationshuset. Även i många år, efter det att husse hade dött! Hunden blev både världsberömd, blev långfilm med Richard Gere och även staty på plats utanför den japanska stationen.

Helenas manus är effektivt, fullt av både humor och ömhet. Det är svårt att inte blir berörd när den barnhatande läraren blir uppmjukad av den lilla hundens starka känslor för honom. Helena Hedlund gör en otroligt intensiv och illusorisk, svansviftande hund som ständigt törstar efter kärlek, lek och – mat!

Tommy Krånghs hela person sänder ut precis rätt signaler i sin process från att vara en rädd och utsatt person till en som vågar tycka om andra. Det är en fin mission som Martin Mutter fyller här, att visa människan bakom en elak yta. Jag kan tänka mig många intressanta samtal i andra- och tredjeklasserna som i höst ska se pjäsen ”Nu är jag här”!

Kul grepp att låta konstnären Cilla Jansson sitta och rita. Imponerande hur hon med små rörelser kan låta sina tecknade projektioner samspela med skådespelarnas rörelser. Lika elegant är sättet för skådespelarna att röra sig mellan tal, teckenspråk eller bara minspel. Lustigt nog är det hunden som talar och hussen som teckenspråkar, men varför inte? Djur har ju i alla år pratat i Disneyfilmerna...

Mia Nilsson har regisserat det hela livfullt med särskilt plus för finalen där alla tre på scenen både flyger och åker motorcykel under den fullsatta salongens jublande barn som –förstås – fick se ett slut av lyckligt slag.

Martin Dyfverman